Για την ανατροφή των παιδιών (Άγιος Λουκάς, Αρχιεπ. Συμφερουπόλεως και Κρημαίας)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 3 Απριλίου, 2017

«*Ουδείς εστιν ος αφήκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέραν ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς, ένεκεν εμού και ένεκεν του ευαγγελίου, εάν μη λάβη εκατονταπλασίονα νυν, εν τω καιρώ τούτω, οικίας και αδελφούς και αδελφάς και πατέρα και μητέρα και τέκνα και αγρούς μετά διωγμών, και εν τω αιώνι τω ερχομένω ζωήν αιώνιον*» (Κατά Μάρκον Ευαγγέλιον, Κεφάλαιον 10-ο, στίχοι 29 έως 30).

Είναι αψευδής αυτός ο λόγος του Κυρίου. Σας βεβαιώνω ότι, όταν άφησα τα παιδιά μου και **τα εμπιστεύτηκα στον Θεό, Εκείνος τα φρόντισε**. Τα παιδιά μεγάλωσαν σωστά και νομίζω ότι εγώ δεν θα μπορούσα να τα φροντίσω τόσο καλά. Και ο Κύριος μου έδωσε εκατό φορές περισσότερα παιδιά. Μου έδωσε όλους εσάς. Μου έδωσε τις καρδιές σας! Διότι γνωρίζω πόσο με αγαπάτε και εγώ ανταποκρίνομαι στην αγάπη σας με τη δική μου θερμή αγάπη. Τόσο πολλά παιδιά μου έδωσε ο Θεός!…

Και τα δικά σας παιδιά πρέπει να είναι μορφωμένα. Μόνο **να μην περιορίζεται η μόρφωση και η αγωγή τους στην έξωθεν σοφία**, στην σοφία αυτού του κόσμου. Να μαθαίνουν ταυτόχρονα την **άνωθεν σοφία** και την **ανώτατη αλήθεια**. Να μαθαίνουν το νόμο του Θεού και τις εντολές του Χριστού, να μαθαίνουν την ευλάβεια, πως να έχουν πάντα την μνήμη του Θεού και την σωστή χριστιανική οδό. Μόνο τότε δεν θα χαθούν τα παιδιά σας στις οδούς της ανθρώπινης σοφίας, μόνο τότε πάνω απ’ όλα θα έχουν πάντα την χριστιανική σοφία, την γνώση του Θεού. Μ’ αυτό τον τρόπο λοιπόν πρέπει να διαπαιδαγωγούμε τα παιδιά μας.

Θα δώσετε λόγο ενώπιον του Θεού για τα κακά παραδείγματα που δίνετε στα παιδιά σας, για τους καυγάδες που γίνονται μπροστά στα μάτια τους, για τις φλυαρίες που ακούνε να λέτε. Αν εσείς οι ίδιοι το κάνετε αυτό τότε τα παιδιά σας τι μπορούν να μάθουν από σας;

Εξ απαλών ονύχων πρέπει να αρχίζουμε την αγωγή, διότι μόνο σε πολύ μικρή ηλικία τα παιδιά αποδέχονται με ευκολία νουθεσίες και προτροπές. Η ψυχή τους είναι σαν το κερί μαλακή όπου κάθε δικός σας λόγος ή πράξη μένουν, και τα καλά και τα άσχημα παραδείγματα, λόγος αγαθός ή αισχρός.

«*Μικρός βλαστός, όπου τον γέρνεις τέτοια κλίση θα πάρει, ένα καινούριο δοχείο αν θα εκπέμπει μυρωδιά ή κακοσμία εξαρτάται από το με τι θα το γεμίσετε, βάζοντας μέσα είτε αρώματα είτε ακαθαρσίες*» (Αγ. Τύχων του Ζαντόνσκ).

Μητέρα, το πιο αγαπημένο πρόσωπο για το παιδί, πηγή στοργής και τρυφερότητας, στέκεται προσευχόμενη μπροστά στην εικόνα του Χριστού. Το παιδί κοιτάζει πότε αυτήν και πότε την εικόνα και δεν έχει ανάγκη από μακρές εξηγήσεις για το τι σημαίνει αυτό. Να, αυτό είναι το πρώτο **σιωπηλό μάθημα της θεογνωσίας**. Αυτό είναι το πρώτο και το πιο σημαντικό **μάθημα της ευλάβειας**. Τέτοια μαθήματα μπορείτε και πρέπει πάντα να δίνετε στα παιδιά σας.

Δεν υπάρχει για την μητέρα καθήκον μεγαλύτερο και έργο ιερότερο, για το οποίο αυτή **φέρει ευθύνη ενώπιον του Θεού**, απ' αυτό της ανατροφής των παιδιών. Στον Θεό θα δώσετε λόγο αν αμελήσετε αυτό το έργο. Και από τώρα θ' αρχίσουν τα βάσανά σας και θα ρίχνετε πικρά δάκρυα και θα αναστενάζετε βλέποντας τα παιδιά σας.

Λοιπόν, «*Οράτε μη καταφρονήσητε ενός των μικρών τούτων*» (Ματ. 18, 10). Να φροντίζετε τα παιδιά σας, να είστε γι' αυτούς **παράδειγμα της γνήσιας χριστιανικής ζωής** και η ευλογία του Κυρίου στους αιώνες των αιώνων θα είναι σ' όλους εσάς και στα παιδιά σας.

(Από την συλλογή: Διδαχές του Αγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Κριμαίας. Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη». Θεσσαλονίκη)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)